

Kiezen..

Wat zijn er veel keuzes in het leven.

Niet alleen voor de kinderen, met wie wij de thema's van hun 40dagen project delen, maar ook voor volwassenen.

Of het je nou goed gaat in het leven of minder.

Het klimaat, kunnen wij daar iets aan doen, is de keuze die wij daarin maken relevant?

De politiek, in eigen land, in Europa, vinden wij dat we een keuze hebben en zo ja, wat doen we daarmee?

Vooroordelen over bevolkingsgroepen, lang breed, kort dik, we kiezen ervoor er iets van te denken en zeker erover te zeggen.

Het gebruik of misbruik van mensen, dieren, grondstoffen, we hebben er een stem in.

Als we ons dat allemaal dagelijks bewust waren leden wij allemaal aan "keuzestress". Maar vaak zijn we ons er niet van bewust dat we kiezen kunnen en dat onze mening en onze uitingen en gedragingen invloed hebben op anderen en op het verloop van de zaken.

Het is een actieweekend in Nederland. Gisteren gingen mensen voor de rechten van de vrouw de straat op, vandaag doen we dat voor het klimaat. En onze landelijke kerk doet nadrukkelijk aan dat laatste mee. En dat ook nog op een zondag. In het leven is er altijd ontwikkeling, en al-dan-niet weloverwogen keuzes leiden tot beslissingen en veranderingen.

Jezus zat in de woestijn...

Een vreselijke plaats om te zijn in de taal en tijd van de Bijbel, een plaats om doorheen te gaan, niet om te blijven. En hij was er veertig dagen. Lang, om niet te zeggen: té lang.

Evangelieschrijver Lucas plaatst het verhaal van Jezus in de woestijn na dat over de doopactiviteiten van Johannes de Doper, "heel het volk" doopte hij, zo wordt hier gezegd, én Jezus.

Zijn doop en de bevestiging daarvan uit de hemel zijn blijkbaar niet het begin van een roemvolle zegetocht, maar leiden naar het equivalent van de hel: de woestijn, de depressie, de aanvechtingen door het kwade, de eenzaamheid.

Als Lucas hier dit verhaal vertelt laat hij ons alvast zien hoe de weg van Jezus verder zal gaan. Als in oude schilderijen van moeder Maria met haar baby Jezus. En ze niet vrolijk maar verdrietig kijkt. Zijn leven, zoals dat van alle mensen, gaat niet zonder dat hij zich stoot aan een steen, wij de woestijn ervaren.

Maar er is geestelijke vrijheid, er zijn keuzes te maken.

Als je niets anders te eten hebt dan een steen, zou je dan niet voor brood kiezen?

Als je jezelf helemaal niets meer voelt, zou je dan niet voor aanzien en rijkdom willen kiezen?

Als je gekke dingen doet uit de wanhoop van honger en dorst en eenzaamheid, kan het je dan nog schelen door wie je wordt opgevangen?

Dat zijn de momenten waarop je ziet dat je keuze een verschil maakt. Niet alleen op dat moment en niet alleen voor jezelf. Ook voor later, ook voor anderen.

Jezus gaat ons vóór in het maken van keuzes vanuit het bewustzijn waarvan Mozes al getuigde toen hij zei: "Het woord van God is dicht bij u, in uw mond en in uw hart".

Ook hij moest een woestijn door. En met hem velen. Maar niet zonder het besef: je bent als mens nooit zonder God.

Woestijnen zien er steeds anders uit, in de natuur en in ons leven.

Ook dit jaar krijgen wij veertig dagen met een enkele pauze-dag, de zondag, om ons bewust te zijn van het leven dat het onze is. Van de keuzes die mogelijk zijn. Voor het klimaat, voor recht en onrecht, voor samenleven.

Jezus biedt het kwade weerwoord:

Ook al heb ik niets dan steen, ook al is mijn geest verward en zie ik de steen aan voor een brood; ik weet dat er voor het leven meer nodig is dan brood alleen, had ik de liefde niet.....

Ook al voel ik mij helemaal niets meer, welk goed zou aanzien en rijkdom mij dan brengen, waarom zou ik dan niet op God wachten, want niemand is groter dan hij, en hij redt...

Ook al is de bodem onder mijn leven nu weg. Het maakt mij uit door wie ik word opgevangen, in wiens handen ik mijn lichaam en geest veilig weet. God spreekt van dichtbij mij vertrouwen in.

Jezus heeft in de aanvaring met het kwade in de woestijn niet gekozen om: snelle verlichting van de nood om naar lichaam en geest te bestaan. Maar om de zekere weg die in zijn hart in zijn mond was.

Paulus, later, in zijn woorden aan de gemeente in Rome, onderschrijft en beschrijft die weg die ook de onze mag zijn.

Het altijd nieuwe in de relatie van God en mensen is de erkenning van het lijden. Want we willen er niet aan. Maar lijden hoort bij de kwetsbaarheid van het aardse bestaan. En ook, juist, Jezus, Zoon van God en mensen heeft ons dat getoond en voorgeleefd. Maar nooit hoefde hij en hoeven wij die weg zonder God te gaan. Niemand, binnen of buiten Israël en in welke woestijn je je ook bevindt.

Dat is onze vrijheid, onze keuze. Hoe lang zullen onze dagen en nachten duren?

God biedt ons altijd een nieuw begin. Wij kunnen ervoor kiezen ons ervan bewust te zijn dat ook, juist, in onze kwetsbaarheid zijn liefde ons nabij is. Dat hij het is die ons voedt en ziet en draagt.

We mogen het weer proberen, vanuit ons vaste land, onze oase of onze woestijn tot het beloofde licht van Pasen, 40 dagen.

10 maart 2019, Grote Kerk Naarden

Lezingen: Romeinen 10:8-13 en Lucas 4:1-13

Ds. Véronique Lindenburg, predikant Protestantse Gemeente Naarden ©

(Overnemen, geheel of gedeeltelijk, met bronvermelding + bericht auteur)